

Overweging 15 en 16 juni 2024

Thema: vertrouwen

Eerste lezing: 2 Kor 5,6-1

In de eerste lezing van vandaag gaat het over vertrouwen. Een beetje afgesleten woord, we zeggen heel makkelijk “die en die is niet te vertrouwen”, maar dat is de slechte versie van vertrouwen.

Vertrouwen in de Bijbel is iets heel anders. Het Grieks kent één woord voor vertrouwen en geloven. Dat is dus de goede versie: geloven is vertrouwen.

In de lezing hoorden we “We leven in vertrouwen op God; wat komen gaat is nog niet zichtbaar.”

Dat klinkt makkelijker dan het is. Alles goed en wel, maar tegenwoordig eisen wij voor alles een garantie. Een nieuw apparaat moet gegarandeerd 3 jaar meegaan. Dat is geen vertrouwen maar zaken doen.

Dat vertrouwen in de Bijbel biedt geen enkele garantie, en dat is het probleem. We moeten blind vertrouwen, is dat niet een beetje dom? Nee, dat is een kunst.

Vertrouwen is je overgeven, de controle uit handen geven, loslaten.

Loslaten is o zo moeilijk voor ons.

Ik neem even mijzelf als voorbeeld. Je moet je kinderen loslaten als ze ouder geworden zijn. Redden ze het wel zonder mij? Lopen ze niet in zeven sloten tegelijk? Ik moet eerlijk bekennen dat ik nog steeds meen goede raad te moeten geven. Die geven ze tegenwoordig juist aan mij.

Nog een voorbeeld van mijzelf: hoe kan ik mijn geliefde loslaten na zijn overlijden? En moet dat dan? Waarom eigenlijk?

Omdat je niet moet blijven hangen in je verdriet, populair gezegd: “De wereld draait door”, en ik maak deel uit van die wereld.

Maar voor dat persoonlijke verdriet is troost, zoals Huub Oosterhuis zingt:

“En niemand valt of hij valt in uw handen

en niemand leeft of hij leeft naar U toe.”

Uiteindelijk moet je zelf het leven loslaten, je eigen leven.

God geve dat dat in vrede gebeurt.

Amen